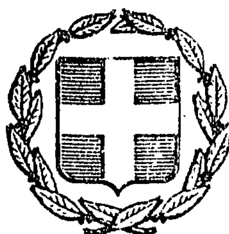

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1983 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 163

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 433

Όροι εκμεταλλεύσεως και κυκλοφορίας στο εμπόριο των φυσικών μεταλλικών νερών.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Το άρθρο 4 παράγρ. 1 του Ν. 1338/83 «Εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου» (ΦΕΚ 34/τ.Α/17.3.83).

2. Το άρθρο 3 του Ν. 1104/80 «περί εκπροσωπήσεως της Ελλάδος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, ιδρύσεως Διπλωματικών και Προξενικών Αρχών και ρυθμίσεως άλλων συναφών οργανωτικών θεμάτων» (ΦΕΚ 298/ΤΑ/29.12.80) σε συνδυασμό με την παράγρ. 1 του άρθρου 3 του Π.Δ. 574/1982 «Ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (ΦΕΚ 104 Τεύχος Α/30.8.82).

3. Την υπ' αριθ. 529/83 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας με πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Υγείας και Πρόνοιας, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1.

1. Σκοπός του παρόντος Πρ. Διατάγματος είναι η προσαρμογή της Ελληνικής νομοθεσίας προς την οδηγία του Συμβουλίου των ΕΚ.80/777/ΕΟΚ «περί προσεγγίσεως της νομοθεσίας των Κρατών μελών σχετικά με την εκμετάλλευση και κυκλοφορία στο εμπόριο των φυσικών μεταλλικών νερών» όπως εδημοσιεύθη στην ελληνική γλώσσα στην Επίσημη Εφημερίδα των ΕΚ. κατηγορία 13 τόμος 009 σελ. 132.

2. Το παρόν Πρ. Διάταγμα αφορά τα νερά που προέρχονται από το έδαφος της Ελλάδος ή άλλου Κράτους Μέλους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και αναγνωρίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, η οποία εκδίδεται μετά γνωμάτευση της αρμοδίας Επιτροπής του επόμενου εδαφίου, ή από την αρμόδια Αρχή του άλλου Κράτους Μέλους, αντίστοιχα ως φυσικά μεταλλικά νερά ανταποκρινόμενα στους όρους του Τμήματος Ι του Παραρτήματος 1 του παρόντος.

Η αρμόδια να γνωματεύσει για την αναγνώριση νερών ως φυσικών μεταλλικών Επιτροπή θα συγκροτείται κατά περίπτωση με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας και θα αποτελείται από τον Ιατρό Υγιεινολόγο Δ/ντή της Δ/νσεως Δημοσίας Υγιεινής του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας και τον Καθηγητή της Έδρας Ανοσοβιολογίας και Εφηρμοσμένης στην Υγιεινή Μικροβιολογίας, της Υγειονομικής Σχολής Αθηνών ή τους νόμιμους αναπληρωτές τους, καθώς και από ένα χημικό του Υπουργείου Εμπορίου ή του Γενικού Χημείου του Κράτους, ένα χημικό ή γεωλόγο ή μεταλλειολόγο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας (Τομέας Βιομηχανίας) και ένα γεωλόγο του Ινστιτούτου Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών, προτεινόμενους από τις Υπηρεσίες τους.

3. Το παρόν Προεδρικό Διάταγμα αφορά επίσης τα νερά, που προέρχονται από το έδαφος χώρας εκτός των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και που εισάγονται στην Ελλάδα και αναγνωρίζονται ως φυσικά μεταλλικά νερά με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας μετά γνωμάτευση της αναφερόμενης στο δεύτερο εδάφιο της προηγούμενης παραγρ. Επιτροπής.

Τα νερα του προηγούμενου εδαφίου μπορεί να αναγνωρισθούν ως φυσικά μεταλλικά νερά μόνον αν υπάρχει πιστοποιητικό της εξουσιοδοτημένης γι'αυτό Αρχής της Χώρας από το έδαφος της οποίας προέρχονται, μέ το οποίο θα πιστοποιείται ότι τα νερά αυτά πληρούν τους όρους του Τμήματος I του Παραρτήματος I του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος και ότι η ίδια Αρχή ασκεί συστηματικό έλεγχο όσον αφορά την εκπλήρωση των όρων της παραγράφου.2 του Παραρτήματος II του παρόντος.

Το προηγούμενο πιστοποιητικό θεωρείται ισχυρό για περίοδο δύο ετών, η οποία αρχίζει από την ημερομηνία εκδόσεώς του. Δεν είναι πάντοτε αναγκαία η επανάληψη της διαδικασίας αναγνωρίσεώς του ως μεταλλικού, αν το πιστοποιητικό ανανεωθεί πριν από την εκπνοή της διετούς περιόδου ισχύος του.

Το ανωτέρω πιστοποιητικό θα συντάσσεται στην Ελληνική γλώσσα ή θα συνοδεύεται από επίσημη μετάφραση στην Ελληνική γλώσσα.

4.- Το παρόν Προεδρικό Διάταγμα δεν εφαρμόζεται :

- στα νερά που θα θεωρούνται φάρμακα σύμφωνα με την έννοια της οδηγίας 65/65 Ε.Ο.Κ.
- στα φυσικά μεταλλικά νερά, που χρησιμοποιουνται,στη θέση των πηγών τους, γιά θεραπευτικούς σκοπούς στα υδροθεραπευτήρια για λουτροθεραπεία και όχι για ποσιοθεραπεία.

5.- Η απόφαση αναγνωρίσεως από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας ,που προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 2 αυτού του άρθρου ,κατάλληλα αιτιολογημένη δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και ισχύει από την ημερομηνία εκδόσεώς της.

6.- Οι αποφάσεις αναγνωρίσεως φυσικών μεταλλικών νερών,που εκδίδονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου τούτου, καθώς και της ανακλήσεώς τους, κοινοποιούνται στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την ενημέρωση του πίνακα των αναγνωρισμένων φυσικών μεταλλικών νερών, που δημοσιεύεται στην επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 2

Νερά που προβλέπονται από το παρόν Προεδρικό Διάταγμα και είναι σύμφωνα με αυτό είναι τα μόνα , που επιτρέπεται να κυκλοφορήσουν στο εμπόριο ως φυσικά μεταλλικά νερά.

Άρθρο 3

Η εκμετάλλευση των πηγών των φυσικών μεταλλικών νερών και η εμφιάλωσή τους θα γίνεται σύμφωνα με τους όρους του Παραρτήματος II του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος.

Άρθρο 4.

1.- Το φυσικό μεταλλικό νερό, μιας πηγής δεν επιτρέπεται να υποβληθεί σε καμιά επεξεργασία εκτός από τις ακόλουθες :

α.- αποχωρισμός των ασταθών συστατικών, όπως οι ενώσεις του σιδήρου και του θείου, με διήθηση ή κατακάθηση, ενδεχόμενα μετά από επίδραση οξυγόνου και εφόσον η επεξεργασία αυτή δεν μεταβάλλει τη σύσταση του νερού τούτου όσον αφορά τα φυσικά χαρακτηριστικά, στα οποία οφείλει τις ιδιότητές τους.

β.- ολική ή μερική απομάκρυνση του περιεχόμενου ελεύθερου διοξειδίου του άνθρακα.με μεθόδους αποκλειστικά φυσικές.

γ.- εμπλουτισμό ή επανεμπλουτισμό με διοξείδιο του άνθρακα, υπό τους όρους που ορίζονται στο Τμήμα III του Παραρτήματος I.του παρόντος.

2.- Ειδικότερα απαγορεύεται η επεξεργασία απολυμάνσεως με οποιαδήποτε μέθοδο, με την επιφύλαξη του σημείου γ της παραγράφου I; ή η πρόσθηκη βακτηριοστατικών ουσιών ή.κάθε άλλη επεξεργασία που μπορεί να μεταβάλει το μικροβιακό φορτίο του φυσικού μεταλλικού νερού;

3.- Η παράγραφος I δεν αποτελεί εμπόδιο στη χρησιμοποίηση ενός φυσικού μεταλλικού νερού στην παραγωγή ελεύθερων αλκοόλης αναψυκτικών ποτών.

Άρθρο 5

1.- Ο αριθμός των αποικιών του συνόλου των μικροβίων; που επιζούν στα φυσικά μεταλλικά νερά στην πηγή, θα πρέπει να ανταποκρίνεται στον αριθμό αποικιών που φυσιολογικά βρίσκονται στο νερό της πηγής και να αποτελεί ικανοποιητική ένδειξη προστασίας της πηγής έναντι κάθε μολύνσεως. Η μέτρηση αυτή. των αποικιών θα γίνεται με τους όρους, που περιέχονται στο σημείο I,3,3, του τμήματος II του Παραρτήματος.I του παρόντος:

Μετά την εμφιάλωση ο αριθμος αποικιών δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 100 ανά χιλιοστόλιτρο στους 20°-22^oC για 72ώρες σε θρεπτικό άγαρ ή σε μίγμα άγαρ-ζελατίνης και τις 20 ανά χιλιοστόλιτρο 37^oC για 24 ώρες σε θρεπτικό άγαρ. Ο αριθμός αποικιών θα πρέπει να ελέγχεται πριν περάσουν 12 ώρες από την εμφιάλωση και το νερό να έχει διατηρηθεί σε 4^oC μέχρι 1^oC κατά το χρονικό αυτό διάστημα.

Στην πηγή οι τιμές αυτές δεν θα πρέπει να ξεπερνούν τις 20 αποικίες ανά χιλιοστόλιτρο στους 20°-22^oC για 72 ώρες και.τις 5 αποικίες ανά χιλιοστόλιτρο στους 37^oC για 24 ώρες ,αντίστοιχα, με την επεξήγηση ότι οι τιμές αυτές πρέπει να θεωρούνται σαν καθοδηγητικές και όχι σαν ανώτερα επιτρεπόμενα όρια.

2.- Στην πηγή και σε όλη τη διάρκεια διαθέσεως και εμπορίας το φυσικό μεταλλικό νερό θα πρέπει να είναι ελεύθερο από :

α.- Παράσιτα και παθογόνους μικροοργανισμούς.

β.- Κολοβακτηρίδια (E.COLI), κολοβακτηριοειδή και εντερόκοκκους σε κάθε 250 χιλιοστόλιτρα δείγματος νερού που εξετάζεται.

γ.- Σπορογόνα θειοαναγωγικά αναερόβια μικρόβια σε κάθε 50 χιλιοστόλιτρα δείγματος νερού που εξετάζεται.

δ.- Πυοκυανική ψευδομονάδα (PS AEROGINOSA) σε κάθε 250 χιλιοστόλιτρα δείγματος νερού που εξετάζεται.

3. Με την επιφύλαξη των οριζόμενων στις παραγράφους I και 2 και τις συνθήκες εκμεταλλεύσεως που καθορίζονται από το Παράρτημα II στη φάση της εμπορίας :

- Ο αριθμός αποικιών όλων των επιζώντων μικροβίων των φυσικών μεταλλικών νερών δεν μπορεί να είναι διαφορετικός από εκείνου που.προέρχεται από τον φυσιολογικό πολλαπλασιασμό των μικροβίων, τα οποία περιείχε το νερό στη πηγή.

  τα φυσικά μεταλλικά νερά δεν πρέπει να παρουσιάζουν μεταβολές στους οργανοληπτικούς χαρακτήρες.

Άρθρο 6

Κάθε δοχείο χρησιμοποιούμενο για τη συσκευασία των φυσικών μεταλλικών νερών πρέπει να είναι κατάλληλο να δεχθεί σύστημα κλεισίματος σχεδιασμένο κατά τρόπο που να αποκλείει κάθε δυνατότητα παραποιήσεως ή μολύνσεως του περιεχόμενου.

Άρθρο 7

1.- Η ονομασία με την οποία κυκλοφορούν τα φυσικά μεταλλικά νερά είναι :

" φυσικό μεταλλικό νερό", ή, αν πρόκειται γιά φυσικό μεταλλικό νερό αεριούχο, όπως καθορίζεται στο τμήμα III του Παραρτήματος I του παρόντος, κατά περίπτωση " φυσικό μεταλλικό νερό φυσικώς αεριούχο", " φυσικό μεταλλικό νερό ενισχυμένο με αέριο της πηγής", " φυσικό μεταλλικό νερό με προσθήκη διοξειδίου του άνθρακα ".

Η ονομασία με την οποία κυκλοφορούν τα φυσικά μεταλλικά νερά, που έχουν υποστεί μια από τις επεξεργασίες που προβλέπονται στο σημείο β της παράγραφου I του άρθρου 4 του παρόντος, συμπληρώνεται κατά περίπτωση με την ένδειξη " ολικά απαεριωμένο " ή " μερικά απαεριωμένο ".

2.- Η επισήμανση των φυσικών μεταλλικών νερών πρέπει να περιλαμβάνει υποχρεωτικά και τις ακόλουθες ενδείξεις :

α. είτε την ένδειξη " σύνθεση σύμφωνα με τα αποτελέσματα της επίσημα αναγνωρισμένης αναλύσεως ....(ημερομηνία)". είτε την παράθεση των χαρακτηριστικών συστατικών που πρόέκυψαν από την ανωτέρω ανάλυση.

β. τον τόπο εκμεταλλεύσεως της πηγής και την ονομασία της.

3.- Εκτός από τις προηγούμενες ενδείξεις πρέπει ακόμα να υπάρχει

α. ένδειξη της χώρας προελεύσεως όταν το φυσικό μεταλλικό νερό προέρχεται από πηγή που δεν βρίσκεται σε έδαφος Κράτους Μέλους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

β. αναγραφή των επεξεργασιών που προβλέπονται στο σημείο α της παράγραφου I του άρθρου 4, εφόσον έχουν πραγματοποιηθεί.

Άρθρο 8

1.- Ένα όνομα οικισμού ή τοποθεσίας μπορεί να περιλαμβάνεται στο κείμενο της εμπορικής επωνυμίας με τον όρο ότι το φυσικό μεταλλικό νερό προέρχεται από πηγή, που βρίσκεται στον οικισμό ή στην τοποθεσία αυτή, και ακόμη ότι το όνομα αυτό δεν θα μπορεί να οδηγήσει σε λάθος όσον αφορα τον τοπο που γίνεται η εκμετάλλευση της πηγής.

2. Απαγορεύεται η εμπορία ενός φυσικού μεταλλικού νερού μιας πηγής υπό πολλές διαφορετικές εμπορικές επωνυμίες.

3.- Όταν οι ετικέττες ή οι επιγραφές , που φέρονται πάνω στα δοχεία μέσα στα οποία ένα φυσικό μεταλλικό νερό προσφέρεται για πώληση, αναγράφουν μια εμπορική επωνυμία διαφορετική από το όνομα της πηγής ή τον τόπο στον οποίο βρίσκεται αυτή, τότε η ένδειξη του τόπου ή του ονόματος της πηγής πρέπει να αναγράφεται με

χαρακτήρες, των οποίων το πλάτος και το ύψος ισούται με μιάμιση φορά του πλάτους και του ύψους των χαρακτήρων με τους οποίους έχει γραφεί η εμπορική επωνυμία.

Το προηγούμενο εδάφιο εφαρμόζεται αναλογικά, με το ίδιο πνεύμα, όσον αφορά την προβολή που γίνεται στο όνομα της πηγής ή του τόπου που βρίσκεται αυτή, σε σχέση με την ένδειξη της εμπορικής επωνυμίας, σε κάθε μορφής διαφήμιση σχετικά με τα φυσικά μεταλλικά νερά.

Άρθρο 9

1.- Απαγορεύεται , τόσο πάνω στη συσκευασία ή ετικέττα, όσο και σε κάθε μορφής διαφήμιση, η χρησιμοποίηση ενδείξεων επωνυμιών, βιομηχανικών ή εμπορικών σημάτων, εικόνων ή άλλων σημείων συμβολικών ή όχι τα οποία :

α.- για ένα φυσικό μεταλλικό νερό υπαινίσσονται ένα χαρακτηριστικό ,που δεν έχει, ιδιαίτερα όσον αφορά την καταγωγή,την ημερομηνία άδειας εκμεταλλεύσεως τα αποτελέσματα των αναλύσεων, καθώς και ανάλογες αναφορές στις εγγυήσεις αυθεντικότητας.

β.- για ένα συσκευασμένο πόσιμο νερό, που δεν ανταποκρίνεται στους όρους του τμήματος Ι του Παραρτήματος Ι, είναι ικανά να δημιουργήσουν σύγχιση με ένα φυσικό μεταλλικό νερό και κυρίως η ένδειξη " μεταλλικό νερό"

2.-α.- Απαγορεύονται όλες οι ενδείξεις ,που αποδίδουν σε ένα φυσικό μεταλλικό νερό ιδιότητες προλήψεως θεραπευτικής αγωγής ή θεραπείας μιας ασθένειας ανθρώπου.

β.- Παρ'όλα αυτά επιτρέπονται οι ενδείξεις,που εμφανίζονται στο Παράρτημα ΙΙΙ του παρόντος, εφόσον πληρούνται τα αντίστοιχα κριτήρια, που επίσης καθορίζονται εκεί ή σε άλλες διατάξεις , με την προϋπόθεση ότι οι ενδείξεις αυτές στηρίζονται σε φυσικοχημικές αναλύσεις, και, αν είναι αναγκαίο, σε φαρμακολογικές , φυσιολογικές και κλινικές εξετάσεις, που έχουν πραγματοποιηθεί με αναγνωρισμένες μεθόδους και σύμφωνα με την παράγραφο 2 του τμήματος Ι του Παραρτήματος Ι.

γ.-Δεν επιτρέπονται οι ενδείξεις " ενισχύει την πέψη" , "μπορεί να ευνοεί τις ηπατοχολικές λειτουργίες" ή άλλες παρόμοιες ενδείξεις σχετικές με την επίδραση του νερού στις λειτουργίες του ανθρώπινου οργανισμού, έστω και αν δεν έρχονται σε αντίθεση με τις απαιτήσεις του σημείου α: αυτής της παραγράφου ή πληρούν τις προϋποθέσεις, που καθορίζονται ανωτέρω στο σημείο β:

Άρθρο 10

Το παρόν Προεδρικό Διάταγμα δεν ισχύει για τα φυσικά μεταλλικά νερά, που προορίζονται για εξαγωγή σε χώρα εκτός των Μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 11

Οι διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας για την ποιότητα των εμφιαλωμένων επιτραπέζιων νερών, που αναφέρονται στους όρους ιδρύσεως και λειτουργίας των εργοστασίων εμφιαλώσεως νερού,στα μέσα συσκευασίας του νερού και στις δειγματοληψίες νερού πριν και μετά την εμφιάλωση του, εφαρμόζονται για τις εγκαταστάσεις εμφιαλώσεως των φυσικών μεταλλικών νερών, εφόσον δεν έρχονται σε αντίθεση με τις διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο 12

Οι παραβάτες του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος διώκονται και τιμωρούνται σύμφωνα με το άρθρο 3 Α.Ν.2520/40, όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο μόνο του Ν.29/43, που κυρώθηκε με την 303/46 Π.Υ.Σ., εκτός αν από άλλες διατάξεις Νόμων προβλέπονται βαρύτερες ποινές.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Ι. ΟΡΙΣΜΟΣ

1.- Νοείται ως φυσικό μεταλλικό νερό ένα νερό μικροβιολογικώς κατάλληλο, σύμφωνα με την έννοια του άρθρου 5, που έχει υπόγεια προέλευση και που υπόκειται σε εκμετάλλευση από μια ή περισσότερες φυσικές εξόδους μιας πηγής ή τεχνητές μετά από γεώτρηση ή άλλα τεχνικά έργα .

Τα φυσικά μεταλλικά νερά διακρίνονται σαφώς από το πόσιμο γενικά νερό.

α.- από τη φυσιολογική τους σύσταση , που χαρακτηρίζεται από την περιεκτικότητά τους σε ανόργανα άλατα, ιχνοστοιχεία ή άλλα συστατικά και σε μερικές περιπτώσεις από ορισμένα αποτελέσματα στον ανθρώπινο οργανισμό.

β.- από την αρχική φυσική κατάσταση τους χαρακτηριστικά που και τα δύο έχουν διατηρηθεί άθικτα λόγω της υπόγειας προελεύσεως του νερού, το οποίο είναι προστατευμένο από κάθε κίνδυνο ρυπάνσεως.

2.- Αυτά τα χαρακτηριστικά , ικανά να προσδίδουν στο φυσικό μεταλλικό νερό τις ευνοϊκές για την υγεία ιδιότητές του, πρέπει να έχουν εκτιμηθεί :

α. από απόψεως :
1. γεωλογικής και υδρολογικής
2. φυσικής, χημικής και φυσικοχημικής
3. μικροβιολογικής.
4. φαρμακολογικής, φυσιολογικής και κλινικής , αν είναι ανάγκη

β.- σύμφωνα με τα κριτήρια που απαριθμούνται στο τμήμα ΙΙ.

γ.- σύμφωνα με τις επιστημονικές μεθόδους, που έχουν εγκριθεί από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας.

Οι εξετάσεις που προβλέπονται από το σημείο α.4. της Παραγράφου αυτής μπορούν να είναι προεραιτικές όταν το νερό παρουσιάζει τα χαρακτηριστικά συνθέσεως βάση των οποίων ένα νερό θεωρήθηκε φυσικό μεταλλικό νερό μέσα στο Κράτος Μέλος καταγωγής, πριν από τη θέση σε ισχύ της οδηγίας 80/777/Ε.Ο.Κ. ειδικότερα πρόκειται για την περίπτωση που το εν λόγω νερό περιέχει ανά χιλιόλιτρο αρχικά και έπειτα από την εμφιάλωση τουλάχιστον 1000 MG ολικών στερεών εν διαλύσει ή τουλάχιστον 250 MG ελεύθερου διοξειδίου του άνθρακα.

Η σύνθεση, θερμοκρασία και τα άλλα κύρια χαρακτηριστικά του φυσικού μεταλλικού νερού πρέπει να μένουν σταθερά στο πλαίσιο των φυσικών διακυμάνσεων. Ειδικότερα , δεν πρέπει να μεταβάλλονται από τις ενδεχόμενες διακυμάνσεις της παροχής της πηγής.

Κατά την έννοια της παραγράφου Ι του άρθρου 5, ως φυσιολογικός αριθμός αποικιών του συνόλου των μικροβίων ενός φυσικού μεταλλικού νερού νοείται η αισθητά σταθερή μικροβιακή χλωρίδα (αριθμός αποικιών μικροβίων) του νερού στην πηγή, πριν από οποιαδήποτε επεξεργασία , της οποίας η ποιοτική και ποσοτική σύνθεση ,που έχει ληφθεί υπόψη για την αναγνώριση του νερού αυτού, ελέγχεται με περιοδικές αναλύσεις.

ΙΙ. ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΟΡΙΣΜΟΥ

Ι. Ι. Μία γεωλογική- υδρογεωλογική έρευνα πηγής φυσικού μεταλλικού νερού πρέπει τουλάχιστον να περιλαμβάνει :

Ι.Ι.Ι. ακριβή τοποθέτηση του σημείου υδροληψίας με ένδειξη υψομέτρου του σε χάρτη κλίμακας όχι μεγαλύτερης από Ι:Ι.000.

Ι.Ι.2. μία λεπτομερή γεωλογική και υδρογεωλογική έρευνα της περιοχής της πηγής.

Ι.Ι.3. στρωματογραφία της περιοχής.

Ι.Ι.4. περιγραφή του τρόπου συλλήψεως του νερού.

Ι.Ι.5. οριοθέτηση της ζώνης προστασίας της πηγής από τις ρυπάνσεις ή λήψη άλλων μέτρων για την αποφυγή της.

Ι.2. Προϋποθέσεις για φυσικές, χημικές και φυσικοχημικές εξετάσεις :
Οι εξετάσεις αυτές θα καθορίζουν :

Ι.2.Ι. Την παροχή της πηγής.

Ι.2.2. τη θερμοκρασία του νερού στην πηγή και τη θερμοκρασία του περιβάλλοντος.

Ι.2.3. τη σχέση μεταξύ της φύσεως των πετρωμάτων και της φύσεως και του τύπου των ανόργανων συστατικών του νερού.

Ι.2.4. το στερεό υπόλειμμα στους 180° C και 260°C.

Ι.2.5. την ειδική ηλεκτρική αγωγιμότητα ή αντίσταση στη θερμοκρασία μετρήσεως.

Ι.2.6. τη συγκέντρωση σε ιόντα υδρογόνου (PH).

Ι.2.7. τα ανιόντα και κατιόντα.

Ι.2.8. τα μη ιονισμένα στοιχεία.

Ι.2.9. τα ιχνοστοιχεία.

Ι.2.10. τη ραδιενέργεια του νερού στην πηγή.

Ι.2.11. ενδεχόμενα τις σχετικές αναλογίες σε φυσικά ισότοπα των δομικών στοιχείων του νερού, οξυγόνο (^{16}O-^{18}O)και υδρογόνου (πρώτιο,δευτέριο,τρίτιο).

Ι.2.12. την τοξικότητα ορισμένων συστατικών του νερού λαμβανομένων υπόψη των ορίων, που έχουν καθορισθεί προς τούτο για κάθε ένα από αυτά.

Ι.3. Κριτήρια για μικροβιολογικές αναλύσεις στην πηγή. Οι αναλύσεις αυτές περιλαμβάνουν :

Ι.3.Ι. απόδειξη ακουσίας παρασίτων και παθογόνων μικροοργανισμών.

I.3.2. ποσοτικό προσδιορισμό αποικιών των επιζώντων μικροβίων-δεικτών κοπρανώδους μολύνσεως.

α. απουσία κολοβακτηριδίων (E.COLI) και άλλων κολοβακτηριοειδών σε 250 χιλιοστόλιτρα σε 37°C και 44,5°C ,αντίστοιχα.

β. απουσία εντεροκόκκων σε 250 χιλιοστόλιτρα.

γ. απουσία σπορογόνων, θειοαναγωγικών αναεροβίων μικροβίων σε 50 χιλιοστόλιτρα.

δ. απουσία πυοκυανικής ψευδομονάδας (PSEUDOMONAS AERUGINOSA) σε 250 χιλιοστόλιτρα.

I.3.3. καταμέτρηση αποικιών επιζώντων μικροβίων ανά χιλιοστόλιτρο νερού :

α. σε 20°-22°C για 72 ώρες σε θρεπτικό άγαρ ή μίγμα άγαρ ζελατίνης.

β. σε 37°C για 24 ώρες σε θρεπτικό άγαρ.

I.4. Όροι που εφαρμόζονται στις φαρμακολογικές και κλινικές εξετάσεις:

I.4.I. Η φύση των εξετάσεων , στις οποίες πρέπει να εφαρμόζονται επιστημονικά αναγνωρισμένες μέθοδοι, πρέπει να προσαρμόζεται στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του φυσικού μεταλλικού νερού και στα αποτελέσματα του στον ανθρώπινο οργανισμό, όπως η διούρηση, η γαστρική ή εντερική λειτουργία, η αντιστάθμιση της πενίας σε ανόργανες ουσίες.

I.4.2. Η διαπίστωση της σταθερότητας και της μεταξύ αυτών συμφωνίας ενός μεγάλου αριθμού κλινικών παρατηρήσεων μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις, να υποκαταστήσει τις εξετάσεις που προβλέπονται στο προηγούμενο σημείο I.4.I. υπό τον όρο ότι η σταθερότητα και η συμφωνία ενός μεγάλου αριθμού παρατηρήσεων επιτρέπουν την επίτευξη ίδιων αποτελεσμάτων.

III. ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΙ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΝΑΒΡΑΖΟΝΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΝΕΡΑ.

Τα αναβράζοντα φυσικά μεταλλικά νερά εκλύουν κατά την ανάβλυση ή μετά την εμφιάλωση αυθόρμητα και κατά τρόπο σαφώς αντιληπτό διοξείδιο του άνθρακα υπό συνήθεις συνθήκες πιέσεως και θερμοκρασίας. Τα νερά αυτά κατανέμονται σε τρεις κατηγορίες, σε κάθε μια από τις οποίες ισχύουν οι κατωτέρω ονομασίες :

α.- " φυσικό μεταλλικό νερό φυσικώς αεριούχο", που δηλώνει ένα νερό του οποίου η περιεκτικότητα σε διοξείδιο του άνθρακα προερχόμενο από την πηγή, μετά ενδεχόμενο καθαρισμό με καθίζηση και εμφιάλωση, είναι η ίδια με εκείνη κατά την ανάβλυση αφού ληφθεί υπόψη η εκ νέου εισ πίεση ποσότητας, αερίου,που προέρχεται από τον ίδιο υδροφόρο ορίζοντα, ποσοτικά ισοδύναμης προς το αέριο που έφυγε κατά τις διαδικασίες αυτές και με την επιφύλαξη των παραδεκτών τεχνικών ανοχών.

β.- " φυσικό μεταλλικό νερό ενισχυμένο με αέριο της πηγής", που δηλώνει ένα νερό του οποίου η περιεκτικότητα σε διοξείδιο του άνθρακα προερχόμενο από τον ίδιο υδροφόρο ορίζοντα, μετά ενδεχόμενο καθαρισμό με καθίζηση, είναι μεγαλύτερη από εκείνη που διαπιστώνεται κατά την ανάβλυση.

" φυσικό μεταλλικό νερό με προσθήκη διοξειδίου του άνθρακα" που δηλώνει ένα νερό, στο οποίο έχει προστεθεί διοξείδιο του άνθρακα προελεύσεως άλλης από εκείνη του υδροφόρου ορίζοντα, από τον οποίο προέρχεται το νερό.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΣΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ ΝΕΡΩΝ

1.- Για την εκμετάλλευση μιας πηγής φυσικού μεταλλικού νερού που βρίσκεται στην Ελλάδα, απαιτείται η έκδοση από τον οικείο Νομάρχη άδειας μετά από σύμφωνη γνώμη της αναφερόμενης στο επόμενο εδάφιο Επιτροπής ότι το νερό της πηγής αυτής έχει χαρακτηρισθεί ως φυσικό μεταλλικό νερό, με την προβλεπόμενη από το άρθρο I του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος, απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας και γενικά ότι ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του τμήματος I του Παραρτήματος I και ότι οι εγκαταστάσεις εκμεταλλεύσεως του νερού, από την πηγή μέχρι την εμφιάλωση και την περαιτέρω διάθεση τούτου στο εμπόριο, πληρούν τους όρους της παραγράφου 2 του παρόντος Παραρτήματος.

Η αρμόδια να γνωμοδοτεί για τη χορήγηση ή μη άδειας εκμεταλλεύσεως πηγής φυσικού μεταλλικού νερού Επιτροπή συγκροτείται κατά περίπτωση με απόφαση του οικείου Νομάρχη και αποτελείται από έναν γιατρό, έναν χημικό και έναν γεωλόγο, ή εν ελλείψει γεωλόγου από έναν μηχανικό αντίστοιχα των Υπηρεσιών Υγιεινής, Εμπορίου ή Χημικό των Υπηρεσιών Βιομηχανίας ή Δημοσίων Έργων της Νομαρχίας.

2.- Οι εγκαταστάσεις, που προορίζονται για την εκμετάλλευση του φυσικού μεταλλικού νερού, πρέπει να γίνονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να αποκλείεται κάθε δυνατότητα μολύνσεως του νερού και να διατηρούνται αι ιδιότητες που ανταποκρίνονται στο χαρακτηρισμό τούτου και τις οποίες το νερό πρέπει να παρουσιάζει στην έξοδό του.

Για το σκοπό αυτόν ειδικότερα :

α.- η πηγή ή το σημείο εξόδου πρέπει να προστατεύεται από τους κινδύνους ρυπάνσεως.

β.- το σύστημα υδροληψίας, οι σωληνώσεις και οι δεξαμενές πρέπει να κατασκευάζονται με υλικά κατάλληλα και κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να αποφεύγεται κάθε χημική, φυσικοχημική και μικροβιολογική μεταβολή του συγκεκριμένου νερού.

γ.- οι συνθήκες εκμεταλλεύσεως και ειδικότερα οι εγκαταστάσεις πλύσεως των δοχείων και εμφιαλώσεως πρέπει να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της υγιεινής, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες Υγειονομικές Διατάξεις για τα εμφιαλωμένα νερά. Ειδικότερα τα δοχεία πρέπει να είναι κατεργασμένα ή κατασκευασμένα κατά τρόπο που να αποκλείεται η αλλοίωση των μικροβιολογικών και χημικών χαρακτηριστικών των φυσικών μεταλλικών νερών.

δ.- απαγορεύεται η μεταφορά του φυσικού μεταλλικού νερού σε δοχεία,που δεν έχουν εγκριθεί, για τη διάθεση τούτου στον τελικό καταναλωτή.

3.- Όταν κατά την εκμετάλλευση διαπιστωθεί ότι το φυσικό μεταλλικό νερό έχει ρυπανθεί και δεν ικανοποιεί πλέον τα μικροβιολογικά χαρακτηριστικά που προβλέπονται στο άρθρο 5 του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος, ο φορέας εκμεταλλεύσεως είναι υποχρεωμένος να διακόψει αμέσως κάθε διαδικασία εκμεταλλεύσεως και ειδικότερα την εμφιάλωση νερού, μέχρι να εξαλειφθεί η αιτία της ρυπάνσεως και το νερό να είναι σύμφωνο με το άρθρο 5 του παρόντος.

4.- Η αρμόδια Υγειονομική Υπηρεσία ενεργεί περιοδικούς ελέγχους για να διαπιστώνει :

α.- ότι το φυσικό μεταλλικό νερό, του οποίου η εκμετάλλευση της πηγής έχει επιτραπεί, είναι σύμφωνο με το Τμήμα I του Παραρτήματος I.

β.- την εφαρμογή από το φορέα εκμεταλλεύσεως των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος παραρτήματος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ 2 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 9

Ενδείξεις	Κριτήρια
Χαμηλή περιεκτικότητα σε άλατα	Η περιεκτικότητα σε ανόργανα άλατα υπολογισμένη ως σταθερό υπόλειμμα δεν είναι ανώτερη από 500 MG/I.
Πολύ χαμηλή περιεκτικότητα σε άλατα	Η περιεκτικότητα σε ανόργανα άλατα υπολογισμένη ως σταθερό υπόλειμμα δεν είναι ανώτερη από 50MG/I.
Πλούσιο σε ανόργανα άλατα	Η περιεκτικότητα σε ανόργανα άλατα υπολογισμένη ως σταθερό υπόλειμμα είναι ανώτερη των 1500 MG/I.
Οξυανθρακικό	Η περιεκτικότητα σε όξινα ανθρακικά άλατα είναι ανώτερη από 600 MG/I.
Θειϊκό	Η περιεκτικότητα σε θειϊκά άλατα είναι ανώτερη από 200 MG/I.
Χλωριούχο	Η περιεκτικότητα σε χλώριο είναι ανώτερη από 20 MG/I.
Ασβεστούχο	Η περιεκτικότητα σε ασβέστιο είναι ανώτερη από 150 MG/I.
Μαγνησιούχο	Η περιεκτικότητα σε μαγνήσιο είναι ανώτερη από 50 MG/I.
Φθοριούχο	Η περιεκτικότητα σε φθόριο είναι ανώτερη από 1 MG/I.
Σιδηρούχο	Η περιεκτικότητα σε δισθενή σίδηρο είναι ανώτερη από 1 MG/I.
Υπόξινο	Η περιεκτικότητα σε ελεύθερο διοξείδιο του άνθρακα είναι ανώτερη από 250 MG/I.
Νατριούχο	Η περιεκτικότητα σε νάτριο είναι ανώτερη από 250 MG/I.
Κατάλληλο για δίαιτα πτωχή σε νάτριο	Η περιεκτικότητα σε νάτριο είναι κατώτερη από 20 MG/I.

Άρθρο 13

Τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος αναθέτουμε στον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας.

Η ισχύς του αρχίζει από τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.-

Αθήνα, 2 Νοεμβρίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΠΑΡ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 434

Συμμόρφωση της ελληνικής νομοθεσίας με τις διατάξεις της οδηγίας 74/297/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 4ης Ιουνίου 1974, "περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των Κρατών μελών των αναφερομένων στην εσωτερική διαρρύθμιση των οχημάτων με κινητήρα (συμπεριφορά του συστήματος οδήγησης σε περίπτωση προσκρούσεως)".

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 4 του Ν.1338/83 "εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου " (ΦΕΚ 34/τ.Α/17.3.83), σε συνδυασμό με εκείνες του άρθρου 2 του ν.945/1979 (ΦΕΚ 170/Α/1979) "περί κυρώσεως της Συνθήκης Προσχωρήσεως της Ελλάδος εις την Ευρωπαϊκήν Οικονομικήν Κοινότητα και την Ευρωπαϊκήν Κοινότητα Ατομικής Ενεργείας ως και της συμφωνίας " περί προσχωρήσεως της Ελλάδος εις την Ευρωπαϊκήν Κοινότητα 'Ανθρακος και Χάλυβος".

2. Τις διατάξεις του άρθρου 3 του Ν.1104/80 "περί εκπροσωπήσεως της Ελλάδος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, ιδρύσεως Διπλωματικών και Προξενικών Αρχών και ρυθμίσεως άλλων συναφών οργανωτικών θεμάτων " (ΦΕΚ 298/τ.Α/29.12.80) σε συνδυασμό με την παρ. 4 του αρ. 3 του Π.Δ. 574/82 "Ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων " (ΦΕΚ 104/τ.Α/30.8.82).

3. Τη 609/1983 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Συγκοινωνιών αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Το διάταγμα αυτό αποσκοπεί στην συμμόρφωση της ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της 74/297/ΕΟΚ οδηγίας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 4ης Ιουνίου 1974, που έχει δημοσιευθεί στην ελληνική γλώσσα στην επίσημη εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ειδική έκδοση της 31ης Δεκεμβρίου 1980, Κατηγορία 13 Βιομηχανική πολιτική, τόμος 002, σελίδα 247).

Άρθρο 2

1. Οι διατάξεις του παρόντος αφορούν σε οχήματα με κινητήρα μεταφοράς επιβατών που διαθέτουν έως οκτώ (8) θέσεις καθημένων , εκτός από τη θέση του οδηγού, που προορίζονται να κυκλοφορούν επί οδών, με ή χωρίς αμάξωμα ,έχουν τέσσερις (4) τουλάχιστον τροχούς και μεγίστη,από κατασκευής,ταχύτητα που υπερβαίνει τα είκοσι πέντε (25) χιλιόμετρα την ώρα (κατηγορία Μ1).

2. Από τα περιγραφόμενα στην προηγούμενη παράγραφο οχήματα δεν υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος,τα οχήματα προωθημένης οδηγήσεως, όπως αυτή ορίζεται στο σημείο 2.7 του παραρτήματος Ι.

Άρθρο 3

1. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος δεν επιτρέπεται, η άρνηση χορήγησης έγκρισης κυκλοφορίας στην Ελλάδα (άρθρο 84 του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας , ν.614/77) ή έγκρισης ΕΟΚ,οχήματος που υπάγεται στις διατάξεις του παρόντος,για λόγους που αφορούν τη συμπεριφορά του μηχανισμού οδηγήσεως σε περίπτωση προσκρούσεως αν αυτό ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές των παραρτημάτων Ι, ΙΙ και ΙΙΙ του διατάγματος αυτού. Επίσης δεν επιτρέπεται η άρνηση ή απαγόρευση της πώλησης ,της καταχώρησης στα μητρώα, της θέσης σε κυκλοφορία (άρθρο 88 του ΚΟΚ) ή της χρήσης ενός οχήματος που υπάγεται στις διατάξεις του διατάγματος αυτού για λόγους που αφορούν τη συμπεριφορά του μηχανισμού οδηγήσεως σε περίπτωση προσκρούσεως, αν αυτός ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές των παραρτημάτων Ι, ΙΙ και ΙΙΙ του παρόντος.

2. Προσαρτώνται στο παρόν Προεδρικό Διάταγμα σαν αναπόσπαστα μέρη αυτού, τα παραρτήματα της οδηγίας 74/297/ΕΟΚ που τα κείμενά τους έχουν ως ακολούθως:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I (*)

ΟΡΙΣΜΟΙ, ΑΙΤΗΣΗ ΕΓΚΡΙΣΕΩΣ ΕΟΚ, ΕΓΚΡΙΣΗ ΕΟΚ, ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΕΙΣ, ΔΟΚΙΜΕΣ, ΠΙΣΤΟΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

(1.)

2. ΟΡΙΣΜΟΙ

Κατά τήν έννοια τής παρούσας όδηγίας νοείται:

2.1. Ώς «συμπεριφορά συστήματος όδηγήσεως σέ περίπτωση προσκρούσεως», ή συμπεριφορά τοῦ συστήματος αὐτοῦ ὑπό τήν ἐνέργεια δύο εἰδῶν δυνάμεων, ἤτοι:

2.1.1. τῶν δημιουργουμένων ἀπό μία μετωπική σύγκρουση καί δυναμένων νά προκαλέσουν τή μετατόπιση τοῦ ὀργάνου χειρισμοῦ διευθύνσεως πρός τά ὀπίσω·

2.1.2. τῶν ὀφειλομένων στήν ἀδράνεια τῆς μάζας τοῦ ὀδηγοῦ σέ περίπτωση προσκρούσεως ἐπί τοῦ ὀργάνου χειρισμοῦ διευθύνσεως κατά μία μετωπική σύγκρουση.

2.2. Ώς «τύπος ὀχήματος», τά ὀχήματα μέ κινητήρα τά μή ἔχοντα μεταξύ τους οὐσιώδεις διαφορές. Οἱ διαφορές αὐτές δύνανται νά ἀφοροῦν κυρίως τά ἀκόλουθα σημεῖα:

2.2.1. δομές, διαστάσεις, μορφή καί ὑλικά τοῦ τμήματος τοῦ ὀχήματος πού εὑρίσκεται ἔμπροσθεν τοῦ ὀργάνου χειρισμοῦ τῆς διευθύνσεως·

2.2.2. μέγιστο ἐπιτρεπόμενο βάρος τοῦ ὀχήματος.

2.3. Ώς «ὄργανο χειρισμοῦ διευθύνσεως», τό ὄργανο διευθύνσεως πού χειρίζεται ὁ ὀδηγός, γενικῶς τό πηδάλιο.

2.4. Ώς «στήλη (κολόνα) διευθύνσεως», τό περίβλημα τοῦ ἄξονα διευθύνσεως

2.5. Ώς «ἄξονας διευθύνσεως», τό στοιχεῖο πού μεταφέρει στό κιβώτιο διευθύνσεως τό ζεῦγος δυνάμεων πού ἐξασκοῦνται ἐπί τοῦ ὀργάνου χειρισμοῦ τῆς διευθύνσεως.

2.6. Ώς «σύστημα ὀδηγήσεως», τό ὄργανο χειρισμοῦ τῆς διευθύνσεως, ἡ στήλη διευθύνσεως, τά προσαρτημένα ἐπενδυτικά στοιχεῖα, ὁ ἄξονας διευθύνσεως, τό κιβώτιο διευθύνσεως, καθώς καί ὅλα τά ἄλλα στοιχεῖα, ὅπως τά προοριζόμενα νά συμβάλουν στήν ἀπορρόφηση τῆς ἐνεργείας σέ περίπτωση προσκρούσεως ἐπί τοῦ πηδαλίου.

2.7. Ώς «προωθημένη ὀδήγηση», μία διαρρύθμιση τοῦ ὀχήματος στήν ὁποία πλέον τοῦ ἡμίσεως τοῦ μήκους τοῦ κινητήρα εὑρίσκεται ὄπισθεν τοῦ πλέον προωθημένου σημείου τῆς βάσεως τοῦ ἀλεξινέμου, καί ὅπου τό κέντρο τοῦ ὀργάνου χειρισμοῦ τῆς διευθύνσεως βρίσκεται ἐντός τοῦ πρώτου τετάρτου τοῦ μήκους τοῦ ὀχήματος.

3. ΑΙΤΗΣΗ ΕΓΚΡΙΣΕΩΣ ΕΟΚ

3.1. Ἡ αἴτηση ἐγκρίσεως ΕΟΚ γιά ἕναν τύπο ὀχήματος ὑποβάλλεται ἀπό τόν κατασκευαστή τοῦ ὀχήματος ἤ τόν ἐντολοδόχο του.

3.2. Συνοδεύεται ἀπό τά κάτωθι ἀναφερόμενα στοιχεῖα σέ τρία ἀντίτυπα καί ἀπό τίς ἀκόλουθες ἐνδείξεις:

3.2.1. λεπτομερή περιγραφή τοῦ τύπου ὀχήματος ὅσον ἀφορᾶ τή δομή, τίς διαστάσεις, τή μορφή καί τά ὑλικά τοῦ τμήματος τοῦ ὀχήματος πού εὑρίσκεται ἔμπροσθεν τοῦ ὀργάνου χειρισμοῦ τῆς διευθύνσεως·

3.2.2. σχέδια τοῦ συστήματος ὀδηγήσεως καί τῆς στερεώσεώς του ἐπί τοῦ ἀμαξώματος καί ἐπί τοῦ πλαισίου, σέ κατάλληλη κλίμακα καί ἐπαρκῶς λεπτομερή·

3.2.3. τεχνική περιγραφή τοῦ συστήματος αὐτοῦ.

3.3. Πρέπει νά ὑποβληθοῦν στήν ἐπιφορτισμένη μέ τίς δοκιμές ἐγκρίσεως τεχνική ὑπηρεσία:

(*) Τό κείμενο τῶν παραρτημάτων εἶναι ἀνάλογο, ὅσον ἀφορᾶ τά οὐσιώδη σημεῖα καί ἐξαιρέσει τοῦ σημείου 2.1, πρός αὐτό τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 12 τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΟΗΕ γιά τήν Εὐρώπη. Εἰδικότερα οἱ ὑποδιαιρέσεις σέ σημεῖα εἶναι οἱ ἴδιες. Γι' αὐτό, ἄν ἕνα σημεῖο τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 12 δέν ἔχει ἀντίστοιχο στήν παροῦσα ὀδηγία, ὁ ἀριθμός του ὑποδεικνύεται γιά ὑπενθύμιση ἐντός παρενθέσεως.

3.3.1. ἕνα ὄχημα ἀντιπροσωπευτικό τοῦ πρός ἔγκριση τύπου ὀχήματος γιά τή δοκιμή ἡ ὁποία προβλέπεται στό σημεῖο 5.1·

3.3.2. κατ' ἐκλογή τοῦ κατασκευαστῆ, εἴτε ἕνα δεύτερο ὄχημα εἴτε τά ἐξαρτήματα τοῦ ὀχήματος πού θεωρεῖ οὐσιώδη γιά δοκιμή πού προβλέπεται στό σημεῖο 5.2.

4. ΕΓΚΡΙΣΗ ΕΟΚ

(4.1.)

(4.2.)

4.3. Ἕνα δελτίο σύμφωνο πρός τό ἐμφαινόμενο στό παράρτημα IV ὑπόδειγμα ἐπισυνάπτεται στό δελτίο ἐγκρίσεως ΕΟΚ.

(4.4.)

(4.5.)

(4.6.)

5. ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΕΙΣ

5.1. Κατά τή δοκιμή συγκρούσεως τοῦ κενοῦ ὀχήματος χωρίς ἀνδρείκελο ἐπί ἑνός φράγματος μέ ταχύτητα 48,3 χμ/ω, τό ἀνώτερο τμῆμα τῆς στήλης διευθύνσεως καί τοῦ ἄξονά της δέν πρέπει νά μετατοπίζεται πρός τά ὀπίσω ὁριζοντίως καί παραλλήλως πρός τό διαμήκη ἄξονα τοῦ ὀχήματος περισσότερο τῶν 12,7 εμ ὡς πρός ἕνα σημεῖο τοῦ ὀχήματος τό ὁποῖο δέν ἔχει ἐπηρεασθεῖ ἀπό πρόσκρουση· τῆς ἀποστάσεως αὐτῆς μετρουμένης μέ δυναμικές μετρήσεις.

5.2. Ὅταν τό ὄργανο χειρισμοῦ τῆς διευθύνσεως κτυπηθεῖ δι' ἑνός ὄγκου δοκιμῆς ριφθέντος ἐναντίον τοῦ ὀργάνου αὐτοῦ μέ σχετική ταχύτητα τουλάχιστον 24,1 χμ/ω, ἡ ἐξασκούμενη δύναμη ἐπί τοῦ «στήθους» τοῦ ὄγκου δοκιμῆς ἀπό ὄργανο χειρισμοῦ τῆς διευθύνσεως δέν πρέπει νά ὑπερβαίνει τά 1 111 daN.

5.2.1. Τό ὄργανο χειρισμοῦ τῆς διευθύνσεως ἔχει σχεδιασθεῖ, κατασκευασθεῖ καί τοποθετηθεῖ κατά τρόπον ὥστε νά μήν περιλαμβάνει οὔτε ἐπικίνδυνες ἀνωμαλίες οὔτε προεξοχές ἱκανές νά αὐξήσουν τόν κίνδυνο ἤ τή σοβαρότητα τῶν τραυμάτων τοῦ ὁδηγοῦ σέ περίπτωση συγκρούσεως.

5.2.2. Τό ὄργανο χειρισμοῦ τῆς διευθύνσεως ἔχει σχεδιασθεῖ, κατασκευασθεῖ καί τοποθετηθεῖ κατά τρόπον ὥστε νά μήν περιλαμβάνει στοιχεῖα ἤ ἐξαρτήματα, περιλαμβανομένου τοῦ ὀργάνου χειρισμοῦ τοῦ ἠχητικοῦ ὀργάνου καί τῶν ἐπενδυτικῶν στοιχείων, ἱκανά νά ἐμπλέξουν τά ἐνδύματα ἤ τά κοσμήματα τοῦ ὁδηγοῦ κατά τή διάρκεια τῶν κανονικῶν χειρισμῶν ὁδηγήσεως.

6. ΔΟΚΙΜΕΣ

Ὁ ἔλεγχος τῆς τηρήσεως τῶν προδιαγραφῶν τοῦ σημείου 5 διενεργεῖται σύμφωνα μέ τίς ὑποδεικνυόμενες στά παραρτήματα II καί III μεθόδους.

7. ΠΙΣΤΟΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

(7.1.)

7.2. Γιά νά ἐξακριβωθεῖ ἡ πιστότης, διενεργεῖται ἕνας ἐπαρκής ἀριθμός ἐλέγχων διά δειγματοληψίας ἐπί τῶν ὀχημάτων σειρᾶς.

7.3. Κατά γενικόν κανόνα, οἱ ἐξακριβώσεις αὐτές περιορίζονται σέ μετρήσεις τῶν διαστάσεων. Ἐντούτοις, ἐάν εἶναι ἀναγκαῖο, τά ὀχήματα ὑποβάλλονται στή δοκιμή τή σχετική μέ τίς προδιαγραφές τοῦ σημείου 5.

(8.)

(9.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΔΟΚΙΜΗ ΠΡΟΣΚΡΟΥΣΕΩΣ ΕΠΙ ΦΡΑΓΜΑΤΟΣ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Ἡ δοκιμή αὐτή ἔχει ὡς ἀντικείμενο νά ἐξακριβώσει ὅτι τό ὄχημα ἀνταποκρίνεται στούς ὅρους πού ἐμφαίνονται στό σημεῖο 5.1 τοῦ παραρτήματος Ι.

2. ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ, ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ ΜΕΤΡΗΣΕΩΣ

2.1. **Τόπος δοκιμῆς**

Ὁ χῶρος ὅπου διενεργεῖται ἡ δοκιμή πρέπει νά ἔχει ἀρκετή ἔκταση γιά νά ἐπιτρέψει νά διευθετηθεῖ ὁ διάδρομος ἐκσφενδονίσεως τῶν ὀχημάτων, τό φράγμα καί οἱ ἀναγκαῖες τεχνικές ἐγκαταστάσεις γιά τή δοκιμή. Τό τελικό τμῆμα τοῦ διαδρόμου, τουλάχιστον 5 μ πρίν ἀπό τό φράγμα, πρέπει νά εἶναι ὁριζόντιο, ἐπίπεδο καί σταθεροποιημένο.

2.2. **Φράγμα**

Τό φράγμα ἀποτελεῖται ἀπό ἕναν ὄγκο σκυροδέματος πού ἔχει ἐλάχιστο πλάτος 3 μ, ἐλάχιστο ὕψος 1,5 μ καί ἐλάχιστο πάχος 0,6 μ. Τό τοίχωμα προσκρούσεως πρέπει νά εἶναι κάθετο πρός τό τελικό τμῆμα τοῦ διαδρόμου ἐκσφενδονίσεως καί ἐπιστρωμένο μέ σανίδες κόντρα-πλακέ πάχους 2 εμ. Πίσω ἀπό τόν ὄγκο τοῦ σκυροδέματος πρέπει νά συσσωρευθοῦν τουλάχιστον 90 τ χώματος. Τό φράγμα σκυροδέματος καί χώματος δύναται νά ἀντικατασταθεῖ ἀπό ἐμπόδια τῆς αὐτῆς μετωπικῆς ἐπιφανείας, πού νά δίνουν ἰσοδύναμα ἀποτελέσματα

2.3. **Προώθηση τοῦ ὀχήματος**

Κατά τή στιγμή τῆς κρούσεως τό ὄχημα πρέπει νά κυλᾶ ἐλεύθερα, μέ τήν κεκτημένη ταχύτητά του. Πρέπει νά φθάνει στό ἐμπόδιο μέ τροχιά κάθετη πρός τό τοίχωμα προσκρούσεως. Ἡ μέγιστη ἀποδεκτή πλευρική μεταβολή τῆς εὐθυγραμμίσεως μεταξύ τῆς διαμέσου κατακορύφου τοῦ ἐμπροσθίου τοιχώματος τοῦ ὀχήματος καί τῆς διαμέσου κατακορύφου τοῦ τοιχώματος προσκρούσεως εἶναι ± 30 εμ.

2.4. **Κατάσταση τοῦ ὀχήματος**

Κατά τή δοκιμή τό ὄχημα πρέπει νά φέρει ὅλα τά ἐξαρτήματα καί ὅλο τόν κανονικό ἐξοπλισμό του. Ἐπιπλέον τά ἀντικείμενα πού περιέχονται μέσα στό χῶρο ἐπιβατῶν δέν πρέπει νά προσκρούσουν τυχαίως στό πηδάλιο (ἀνατρεπόμενο κάθισμα τοῦ ὁδηγοῦ, ἐπενδυτική πλήρωση τοῦ ὀπισθίου καθίσματος κλπ.).

2.5. **Ταχύτης**

Ἡ ταχύτης κατά τή στιγμή τῆς κρούσεως πρέπει νά ἔχει τιμή μεταξύ 48,3 χμ/ω καί 53,1 χμ/ω.

2.6. **Ὄργανα μετρήσεως**

2.6.1. Τό ὄργανο πού χρησιμοποιεῖται γιά τήν καταγραφή πού ἀναφέρεται στό σημεῖο 3.1 πρέπει νά ἐπιτρέπει τή διενέργεια τῶν μετρήσεων μέ τίς ἀκόλουθες ἀκρίβειες:

2.6.1.1. ταχύτης τοῦ ὀχήματος: μέ ἀκρίβεια 1/100·

2.6.1.2. ἡ καταγραφή τοῦ χρόνου πρέπει νά ἐπιτρέπει τήν ἀνάγνωση τοῦ χιλιοστοῦ τοῦ δευτερολέπτου·

2.6.1.3. ἡ ἀρχή τῆς προσκρούσεως («topage») τή στιγμή τῆς πρώτης ἐπαφῆς τοῦ ὀχήματος μέ τό ἐμπόδιο ἐντοπίζεται ἐπί τῶν καταγραφῶν καί τῶν φίλμς πού χρησιμεύουν γιά τήν ἐπεξεργασία τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς δοκιμῆς.

2.6.2. Ἡ μέτρηση τῆς ἀποστάσεως πού ἀναφέρεται στό σημεῖο 3.1 πρέπει νά διενεργηθεῖ μέ ἀκρίβεια ± 5 μμ.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

3.1. Γιά τόν προσδιορισμό τῆς μετατοπίσεως πρός τά ὀπίσω τοῦ ὀργάνου χειρισμοῦ τῆς διευθύνσεως, διενεργεῖται, κατά τή σύγκρουση, μία καταγραφή (¹) τῆς μεταβολῆς τῆς ἀποστάσεως, μετρουμένης ὁριζοντίως καί παραλλήλως πρός τό διαμήκη ἄξονα τοῦ

(¹) Ἡ καταγραφή αὐτή εἶναι δυνατόν νά ἀντικατασταθεῖ ἀπό μία μέτρηση κορυφῆς.

ὀχήματος, μεταξύ τοῦ ἀνώτερου τμήματος τῆς στήλης διευθύνσεως (καί τοῦ ἄξονά της) καί ἑνός σημείου τοῦ ὀχήματος πού δέν ἐπηρεάζεται ἀπό τήν πρόσκρουση. Ὅταν ἡ μετρούμενη ταχύτης εἶναι ἀνώτερη τῆς ὀνομαστικῆς ταχύτητος τῶν 48,3 χμ/ω, ἡ μετατόπιση αὐτή ἀνάγεται στήν καταλλήλως διορθωμένη τιμή τῆς ὀνομαστικῆς ταχύτητος πολλαπλασιαζόμενη μέ τό τετράγωνο τοῦ πηλίκου τῆς ὀνομαστικῆς ταχύτητος πρός τήν μετρούμενη ταχύτητα.

3.2. Μετά τή δοκιμή, οἱ ζημιές πού ὑπέστη τό ὄχημα ἀναφέρονται σέ μία γραπτή ἔκθεση. Λαμβάνεται τουλάχιστον μία φωτογραφία ἀπό κάθε μία τῶν ἀκολούθων ὄψεων τοῦ ὀχήματος:

3.2.1. πλάγιες (δεξιά καί ἀριστερά)

3.2.2. ἐμπρόσθια·

3.2.3. κατώτερη

3.2.4. ἡ ἐνδιαφέρουσα ζώνη στό ἐσωτερικό τοῦ χώρου ἐπιβατῶν.

4. ΙΣΟΔΥΝΑΜΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΔΟΚΙΜΩΝ

Γίνονται δεκτές ἰσοδύναμες μέθοδοι μή καταστρεπτικῶν δοκιμῶν, μέ τόν ὅρο ὅτι τα ἀποτελέσματα τά ὁποῖα ἀναφέρονται στό σημεῖο 3 νά εἶναι δυνατόν νά λαμβάνονται εἴτε ἐξ ὁλοκλήρου μέ τή βοήθεια τῆς ἀντικαθιστώσης δοκιμῆς εἴτε μέ ὑπολογισμό βασιζόμενον στά ἀποτελέσματα τῆς ἀντικαθιστώσης δοκιμῆς. Ἄν χρησιμοποιεῖται ἄλλη μέθοδος ἀπό αὐτή πού περιγράφεται στά σημεῖα 2 καί 3, ἡ ἰσοδυναμία της πρέπει νά ἀποδειχθεῖ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΔΟΚΙΜΗ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΠΡΟΣΚΡΟΥΣΕΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΟΥ ΧΕΙΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Ἡ δοκιμή αὐτή ἔχει ὡς ἀντικείμενο νά ἐξακριβώσει ὅτι τό ὄχημα πληροῖ τούς ὅρους πού ἀναφέρονται στό σημεῖο 5.2 τοῦ παραρτήματος Ι.

2. ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ, ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ ΜΕΤΡΗΣΕΩΣ

2.1. **Τοποθέτηση τοῦ ὀργάνου χειρισμοῦ τῆς διευθύνσεως**

2.1.1. Τό ὄργανο χειρισμοῦ πρέπει νά εἶναι τοποθετημένο στό ἐμπρόσθιο μέρος τοῦ τμήματος τοῦ ὀχήματος πού λαμβάνεται κόβοντας τό κέλυφος (τό ἀμάξωμα) ἐγκαρσίως στό ὕψος τῶν ἐμπροσθίων καθισμάτων, μέ πιθανότητα ἐξαιρέσεως τῆς σκεπῆς, τοῦ ἀλεξινέμου, τῶν θυρῶν

Τό τμῆμα αὐτό πρέπει νά στερεωθεῖ ἀκάμπτως στόν πάγκο δοκιμῆς, κατά τρόπον ὥστε νά μή μετακινεῖται ἀπό τήν πρόσκρουση τοῦ δοκιμαστικοῦ ὄγκου.

2.1.2. Ἐντούτοις, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ κατασκευαστοῦ, τό ὄργανο χειρισμοῦ τῆς διευθύνσεως δύναται νά τοποθετηθεῖ ἐπί ἑνός ὁπλισμοῦ πού ὑποκαθιστᾶ τήν ἐγκατάσταση τοῦ συστήματος ὁδηγήσεως, ὑπό τόν ὅρο ὅτι τό σύνολο «ὁπλισμός/μηχανισμός» ἔχει, ὡς πρός τό πραγματικό σύνολο «ἐμπρόσθιο τμῆμα τοῦ κελύφους/σύστημα»:

2.1.2.1. τήν αὐτή γεωμετρική διάταξη·

2.1.2.2. μεγαλύτερη ἀκαμψία.

2.2. Κατά τήν πρώτη δοκιμή τό ὄργανο χειρισμοῦ τῆς διευθύσεως προσανατολίζεται κατά τρόπον ὥστε ἡ πλέον ἄκαμπτη ἀκτίνα νά εὑρεθεῖ ἔναντι τῆς θέσεως τοῦ σημείου ἐπαφῆς τοῦ δοκιμαστικοῦ ὄγκου. Ἄν τό ὄργανο χειρισμοῦ τῆς διευθύνσεως εἶναι ἕνα πηδάλιο, ἡ δοκιμή ἐπαναλαμβάνεται κατά τρόπον ὥστε τό πλέον εὔκαμπτο τμῆμα τοῦ κύκλου τοῦ πηδαλίου νά εὑρεθεῖ ἔναντι τοῦ ἐν λόγῳ σημείου ἐπαφῆς. Στήν περίπτωση ὀργάνου χειρισμοῦ τῆς διευθύνσεως ρυθμιζομένου κατά θέση, οἱ δύο ἀνωτέρω δοκιμές πρέπει νά γίνουν στή μέση θέση πού ἐπιτρέπεται ἀπό τίς ρυθμίσεις.

2.3. **Δοκιμαστικός ὄγκος**

Ὁ δοκιμαστικός ὄγκος ἔχει τή μορφή, τίς διαστάσεις, τό βάρος καί τά χαρακτηριστικά πού ὑποδεικνύονται στό προσάρτημα τοῦ παρόντος παραρτήματος.

2.4. **Μέτρηση τῶν δυνάμεων**

2.4.1. Μετρεῖται ἡ μέγιστη δύναμη πού ἐξασκεῖται στό δοκιμαστικό όγκο μετά ἀπό τήν πρόσκρουση ἐπί τοῦ ὀργάνου χειρισμοῦ τῆς διευθύνσεως κατά τή διεύθυνση τήν ὁριζόντια καί παράλληλη πρός τό διαμήκη ἄξονα τοῦ ὀχήματος.

2.4.2. Αὐτή ἡ δύναμη μπορεῖ νά μετρηθεῖ εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως, ἤ νά ὑπολογισθεῖ ἀπό τίς τιμές πού μετροῦνται κατά τή δοκιμή.

2.5 **Προώθηση τοῦ δοκιμαστικοῦ όγκου**

Κάθε μέθοδος προωθήσεως εἶναι ἀποδεκτή ὑπό τόν ὅρο νά ἔχει ἐπινοηθεῖ κατά τρόπον ὥστε ὅταν ὁ δοκιμαστικός ὄγκος ἐγγίζει τό ὄργανο χειρισμοῦ τῆς διευθύνσεως νά εἶναι ἐλεύθερος ἀπό ὁποιαδήποτε σύνδεση μέ τό μηχανισμό προωθήσεως. Ὁ δοκιμαστικός ὄγκος πρέπει νά ἐγγίζει αὐτό τό ὄργανο χειρισμοῦ ἀφοῦ πραγματοποιήσει μία τροχιά αἰσθητῶς εὐθύγραμμη, παράλληλη πρός τό διαμήκη ἄξονα τοῦ ἐμπροσθίου τμήματος τοῦ ὀχήματος. Ἡ ἀρχική ἐπαφή τοῦ δοκιμαστικοῦ ὄγκου μέ τό ὄργανο χειρισμοῦ τῆς διευθύνσεως πρέπει νά λαμβάνει χώρα στό σημεῖο ὅπου συμβαίνει κανονικά ὅταν ἕνας ἄνδρας βάρους 75,3 χγρ καί ὕψους 1,73 μ (¹), καθισμένος στό κάθισμα ὁδηγήσεως τοῦ ὀχήματος (τοποθετημένο στήν πλέον προχωρημένη θέση του), μετακινεῖται πρός τά ἐμπρός, παράλληλα πρός τό διαμήκη ἄξονα τοῦ ὀχήματος, ὥσπου νά ἐγγίξει τό πηδάλιο.

2.6. **Ταχύτης**

Ὁ δοκιμαστικός ὄγκος πρέπει νά κτυπᾶ τό ὄργανο χειρισμοῦ τῆς διευθύνσεως μέ ταχύτητα τουλάχιστον 24,1 χμ/ω ἤ ὅσο τό δυνατόν πλησιέστερη πρός αὐτή τήν τιμή.

2.7. **Ὄργανο μετρήσεως**

2.7.1. Τό χρησιμοποιούμενο ὄργανο γιά τήν καταγραφή πού ἀναφέρεται στό σημεῖο 3.2 πρέπει νά ἐπιτρέπει νά διενεργοῦνται οἱ μετρήσεις μέ τίς ἀκόλουθες ἀκρίβειες:

2.7.1.1. ταχύτης τοῦ δοκιμαστικοῦ ὄγκου: ἀκρίβεια 1/100·

2.7.1.2. ἡ καταγραφή τοῦ χρόνου πρέπει νά ἐπιτρέπει τήν ἀνάγνωση τοῦ χιλιοστοῦ τοῦ δευτερολέπτου·

2.7.1.3. ἡ ἀρχή τῆς προσκρούσεως («topage») τή στιγμή τῆς πρώτης ἐπαφῆς τοῦ δοκιμαστικοῦ ὄγκου μέ τό ὄργανο διευθύνσεως ἐντοπίζεται ἐπί τῶν καταγραφῶν καί τῶν φίλμς πού χρησιμεύουν στήν ἐπεξεργασία τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς δοκιμῆς·

2.7.1.4. μέτρηση τῆς δυνάμεως: ἡ ἔκταση τῆς μετρήσεως εἶναι 3 920 daN. Ἡ δύναμη αὐτή πρέπει νά καταγραφεῖ χωρίς παραμόρφωση γιά τά φαινόμενα ἰδίας συχνότητος ἕως 1 000 Hz, μέ ἀκρίβεια 2,5 % τῆς ἐκτάσεως τῆς μέγιστης μετρήσεως ἤ ± 5 % τῆς πραγματικῆς τιμῆς·

2.7.1.5. ἐγκάρσια εὐαισθησία: κατώτερη τοῦ 5 % τῆς ἐκτάσεως τῆς μετρήσεως.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

3.1. Μετά τή δοκιμή, οἱ ζημιές τίς ὁποῖες ὑπέστη τό σύστημα ὁδηγήσεως διαπιστώνονται καί ἀναφέρονται σέ ἔγγραφη ἔκθεση. Λαμβάνεται τουλάχιστον μία πλάγια φωτογραφία καί μία μετωπική φωτογραφία τῆς περιοχῆς «ὄργανο χειρισμοῦ τῆς διευθύνσεως/στήλη διευθύνσεως/πίνακας ὀργάνων χειρισμοῦ».

3.2. Διενεργεῖται, κατά τή σύγκρουση, μία καταγραφή τῶν ὁλικῶν δυνάμεων οἱ ὁποῖες ἐξασκοῦνται στό «στῆθος» τοῦ δοκιμαστικοῦ ὄγκου ἀπό τό ὄργανο χειρισμοῦ τῆς διευθύνσεως καί οἱ ὁποῖες μετροῦνται ὅπως ὑποδεικνύεται στό σημεῖο 2.7.

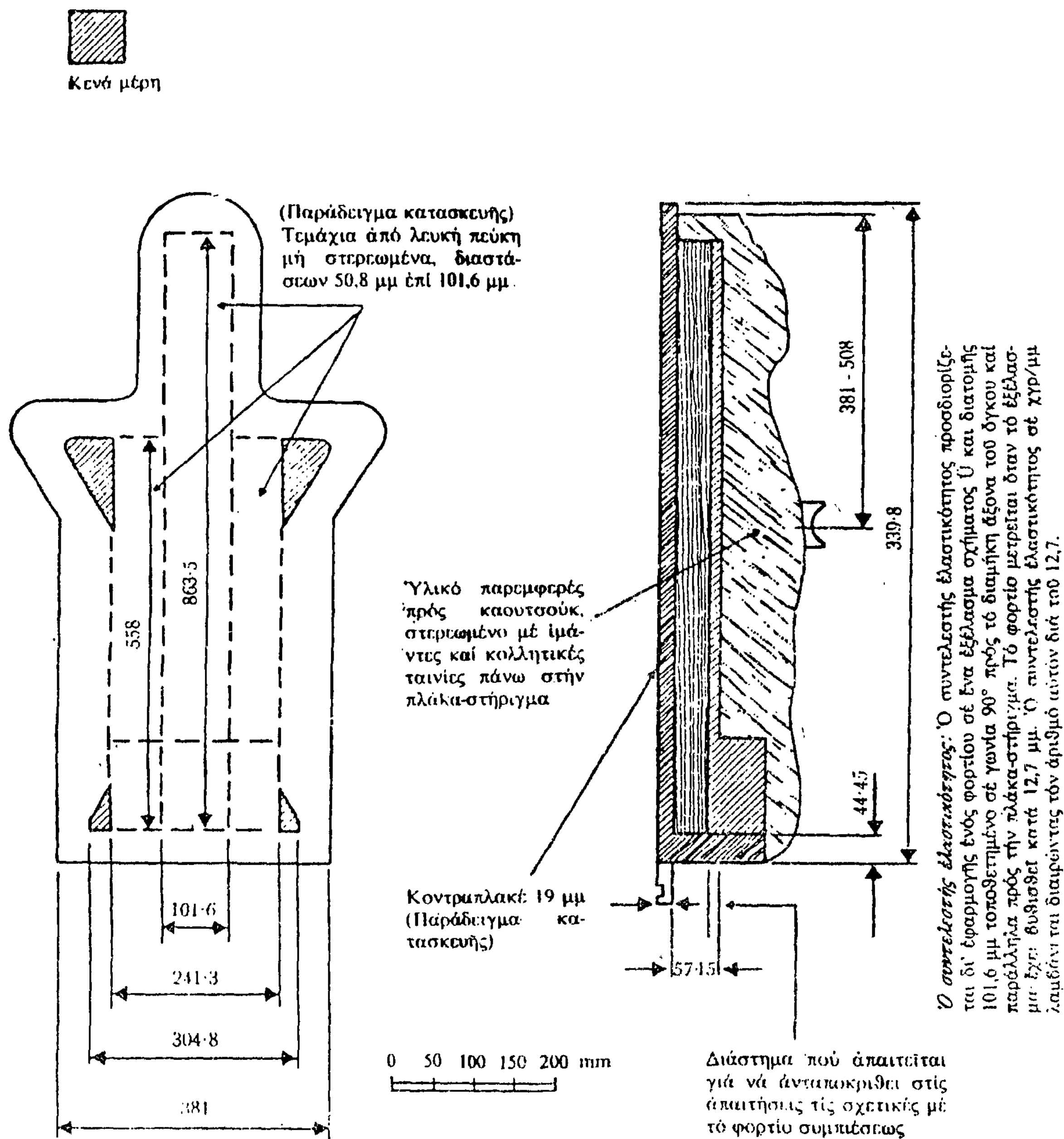
4. ΙΣΟΔΥΝΑΜΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΔΟΚΙΜΩΝ

Ἐπιτρέπονται ἰσοδύναμες μέθοδοι μή καταστρεπτικῶν δοκιμῶν, ὑπό τόν ὅρο τά ἀποτελέσματα τά ὁποῖα ἀναφέρονται στό σημεῖο 3 νά εἶναι δυνατόν νά λαμβάνονται εἴτε ἐξ ὁλοκλήρου μέ τή βοήθεια τῆς ἀντικαθιστώσης δοκιμῆς εἴτε μέ ὑπολογισμό ἀπό τά ἀποτελέσματα τῆς ἀντικαθιστώσης δοκιμῆς. Ἄν χρησιμοποιεῖται διαφορετική μέθοδος ἀπό αὐτή πού περιγράφεται στά σημεῖα 2 καί 3, ἡ ἰσοδυναμία της πρέπει νά ἀποδειχθεῖ.

(¹) Οἱ διαστάσεις αὐτές ἀντιστοιχοῦν σέ ἀνδρείκελο τῶν 50 percentiles πού ἔχει τίς ἐξειδικεύσεις τοῦ Ἐθνικοῦ Κέντρου Στατιστικῆς γιά τήν Ὑγεία, σειρά 11, ἀριθ. 8, Ἡνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς, Κέντρο γιά τήν Ὑγεία, Ἐκπαίδευση καί Εὐημερία, 12 Μαΐου 1967.

Προσάρτημα στό Παράρτημα III

ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΟΣ ΟΓΚΟΣ

Δοκιμαστικός ὄγκος, βάρος: 34-36,3 χγρ. Ὄγκος τοῦ τύπου κορμός τοῦ 50ου percentile, συντελεστής ἐλαστικότητος: 107-142 χγρ/εμ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Ένδειξη της διοικήσεως

Γνωστοποίηση περί έγκρίσεως (ή άρνήσεως ή άνακλήσεως έγκρίσεως) ένός τύπου όχήματος όσον άφορά τή συμπεριφορά τοῦ συστήματος όδηγήσεως σέ περίπτωση προσκρούσεως

Άριθ. έγκρίσεως ....

1. Βιομηχανικό ή έμπορικό σῆμα τοῦ όχήματος μέ κινητήρα ....
2. Τύπος τοῦ όχήματος ....
3. Όνοματεπώνυμο καί διεύθυνση τοῦ κατασκευαστοῦ ....
4. Όνοματεπώνυμο καί διεύθυνση τυχόν έντολοδόχου τοῦ κατασκευαστοῦ ....

   ....
5. Συνοπτική περιγραφή τοῦ συστήματος όδηγήσεως καί τῶν στοιχείων τοῦ όχήματος πού έπηρεάζουν τή συμπεριφορά τοῦ συστήματος όδηγήσεως σέ περίπτωση προσκρούσεως ....

   ....
6. Τό όχημα ύπεβλήθη γιά έγκριση τήν ....
7. Τεχνική ύπηρεσία έπιφορτισμένη μέ τίς δοκιμές έγκρίσεως ....
8. Ήμερομηνία τοῦ χορηγηθέντος πρακτικοῦ τῆς ύπηρεσίας αὐτῆς ....
9. Άριθμός τοῦ χορηγηθέντος πρακτικοῦ τῆς ύπηρεσίας αὐτῆς ....
10. Ή έγκριση όσον άφορά τή συμπεριφορά τοῦ συστήματος όδηγήσεως σέ περίπτωση προσκρούσεως χορηγεῖται/άπορρίπτεται/άνακαλεῖται (¹)
11. Τόπος: ....
12. Ήμερομηνία: ....
13. Ύπογραφή ....
14. Έπισυνάπτονται στήν παρούσα γνωστοποίηση τά άκόλουθα στοιχεῖα πού φέρουν τόν άνωτέρω άναφερόμενο άριθμό έγκρίσεως:

    .... σχέδια, σχήματα καί διάγραμμα τοῦ συστήματος όδηγήσεως

    .... φωτογραφίες τοῦ συστήματος όδηγήσεώς καί τῶν άλλων στοιχείων πού έπηρεάζουν τή συμπεριφορά τοῦ συστήματος όδηγήσεως σέ περίπτωση προσκρούσεως.

(¹) Διαγράψατε τήν περιττή ένδειξη.

Άρθρο 4

Εάν το πιστοποιητικό που αναφέρεται στην παρ. 1 του προηγούμενου άρθρου έχει εκδοθεί από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Συγκοινωνιών αυτή οφείλει να λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ώστε να ενημερώνεται περί της τυχόν μεταβολής οποιουδήποτε από τα χαρακτηριστικά και τα στοιχεία που διαλαμβάνονται στο σημείο 2.2 του παραρτήματος I του διατάγματος αυτού προκειμένου να κρίνει εάν η μεταβολή αυτή καθιστά αναγκαία τη διενέργεια ελέγχων και δοκιμών επί του οχήματος που τροποποιήθηκε, προς έκδοση (σε καταφατική περίπτωση) νέου πιστοποιητικού και να μην εγκρίνει τη μεταβολή εφόσον διαπιστωθεί ότι για το τροποποιημένο όχημα δεν πληρούνται όλοι οι όροι των παραρτημάτων I, II και III του διατάγματος αυτού.

Άρθρο 5

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπουργό Συγκοινωνιών αναθέτουμε τη δημοσιεύση και εκτέλεση του παρόντος.

Αθήνα, 2 Νοεμβρίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ — **ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ**

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ — **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ**

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕ